

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

14. An sit contra Sigillum Confessionis, si Superior alicujus domus dicat Generali; vel Provinciali in ea domo sæpe postulari potestatem absolvendi à peccatis reservatis? Ex part. 5. tr. 11. res. 45.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

quam inchoatio, vel tanquam consummatio, posita enim casum reservatione, confessio hoc, vel simili modo debet perfici, & Christus non videtur absque tali onere dedisse Superioribus potestatem causas suo iudicio reservandi; nam cum sit onerosum pro casibus reservatis debere Superiorem adire, nisi is eadem lege obligaretur, qua Confessarij, confessio redderetur valde odiosa. Similiter inferior petens veniam absoluedi à casu reservato, nullo modo potest personam aperire, vel casum ita explicare, vt ea venire possit in notitiam Superioris, nec Superior potest curiosè inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non cõcedat. Hæc ille, & ego, nec aliter sentiendum puto.

RESOL. XIV.

An sit contra sigillum confessionis, si Superior alicuius domus dicat Generali, vel Provinciali in ea domo sæpe postulari potestatem absoluedi à peccatis reservatis? Ex part. 5. tractat. 11. Resolut. 45.

§. 1. **H**OC dubium mouet & resoluit Turrianus de penit. quest. 11. artic. 2. disp. 33. dub. 1. vbi sic ait: Difficilius est id de quo non semel interrogatus sum, an sit contra sigillum, si Superior immediatus alicuius domus religiose manifestet Provinciali in ea domo, aut collegio, sæpe postulari facultatem ad absoluedum à reservatis, & videri possit alicui hoc non esse contra sigillum, cum non explicetur peculiare peccatum alicuius subditi. Mihi tamen semper visum est hoc esse iniustum, seclusa ignorantia, quia vel hoc fit vt Provincialis habeat notitiam aliquam in ordine ad gubernationem subditorum; vel non fit hoc fine: si non hoc fine, manifestatio est planè inutilis, & imprudens contra bonam existimationem eius communitatis; si verò fiat in ordine ad gubernationem, planè est periculum ne ex illa notitia & ex aliis circumstantiis, vel certè cognoscatur peccatum aliquod subditi, vel saltem Provincialis finitram cognoscat alicuius opinionem. Hæc Turrianus, cui ego libenter adhæreo.

RESOL. XV.

An Superior, vel quiuis alius possit negare suffragium illi, cuius defectus scit solum per confessionem, quando suffragatur secreto, vbi multa de sigillo confessionis?

Primo, non licere ob notitiam confessionis priuare subditos Officiis amouibilibus.
Secundo, non posse Confessarium dicere Prætoribus vrbis, aut Inquisitoribus, vt diligentius inuigilent.
Tertio, quod non potest licitè Prelatus, seu quiuis alius vti notitia confessionis complicit alicuius delicti, vt fiant vigilantiores circa alios nec potest dicere, vt solio diligentius inuigilent, vt eos in delicto comprehendant, & sic in similibus. Ex part. 3. tractat. 4. Res. 76.

Sup. hoc in Res. seq. & figuranter in prima post seq. & sup. in Res. 9. & Notent. & seq. & fig. dicit in S. vi. ad lin. 6. vers. vci collibet negare.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondent Portel. in dubiis Regularium, verb. Electio, n. 9. Castellinus de elect. c. 5. num. 103. Valq. in 3. part. to. 4. q. 93. art. 4. dub. 8. n. 7. Nugnus in addit. ad 3. part. q. 1. 1. art. 1. disp. sic. 2. ad 6. & ad 7. argum. Guttierrez de matrim. c. 60. n. 10. Henric. lib. 3. de penit. c. 23. n. 6. Nauarrus in c. Sacerdos, de penit. dist. 6. n. 147. & alij, quos citat Sanchez, & Fagund. vbi infra. Et ita mordicus aliqui

sustinent hanc sententiam, vt doceant teneri id efficere in conscientia; & rationem omnium horum adducunt, quia Sacerdos ex vi sigilli tenetur accepta in confessione secreta seruare, sed Superior, vel alius quando denegat suffragium in Capitulo, nemini reuelat peccata in confessione accepta: ergo. Deinde, Sacerdos per confessionem alterius non priuatur iure suo, sed si ipse talem confessionem non audiuisset, posset huiusmodi suffragium denegare. Ergo, &c. Et hanc sententiam veram esse, quando suffragium ita cautè denegetur, vt penitens nullam de hoc facto possit habere suspensionem, docent multi, & nouissime Villalobos in summa tom. 1. tract. 9. diff. 75. n. 4. vbi sic asserit: También digo que sería licito no dar el voto a aquel que sabe por la confesion que es indigno, con que fuesse con tanta cautela, que no pudiesse el ni nada caer en ello, y en cosas, que el penitente no tiene aporido derecho.

2. Sed hæc opinio opus est, vt non doceatur, nec in practicum adducatur, vt pote periculosa, & nocua honoris, ac religionis Sacramenti, & ideo contrariam sustinendam esse puto, quam Claudius Aquanua recepit à Superioribus obseruari, à Professoribus Societatis Iesv publicè, & priuati doceri; & ita etiam docent nouissime Laym. in Theol. mor. lib. 4. tr. 6. c. 2. q. 1. n. 22. Fagund. præc. 2. lib. 6. c. 3. n. 1. & seg. Beia part. 3. cas. 10. Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 4. n. 64. Delrinus in disquis. lib. 2. Bañez in 2. 2. q. 33. art. 8. Malderus in de sigillo, c. 14. vbi docet nullo vnoquam casu, etiam quando id nemo rescituisset Confessarium fecisse, licere vti scientia confessionis in electione, & omnino in omnibus, quæ penitentem grauant. Quia etiam si in particulari hic, & nunc ignoretur ex qua scientia agat Confessarius, retrahit tamen infirmos à confessione, si nouerint fieri posse, vt occasione confessionis non eligantur, sed puniantur inuiti. Dico infirmos, quia puto in fauorem confessionis non tantum consideranda esse incommoda respectu illorum, qui iusta causa à confessione alienarentur, sed etiam respectu illorum infirmorum qui reformidarent eandem confessionem, si contra se eius liceret vti scientia tanquam odiosa; idè que ab ea auerterentur, non quidem omnino immeritè, sed ex fragilitate quadam humana: homines enim infirmi magis alliciendi sunt ad confessionem, eaque magis indigent, quam perfectiores. Hæc quidem procedunt, quando non possunt alia causa prætexti prætereundi indignum, quia si allegari possit defectus ætatis, scientiæ, aut aliquid eiusmodi, non dubium est, quin Confessarius possit illis allegatis, præterire eum, quem ex confessione secreto nouit indignum. Ita Malderus.

3. Igitur etiam si ponamus confidentem nullo omnino indicio assequi posse, si suffragium verbi gratia, in electione occulta sibi à Confessario propter confessionis notitiam denegatum fuisse; tamen si hæc nimirum sciant penitentes, se ob peccatorum horum confessionem impediri posse à consequendis officiis, ac honoribus, abhorrescent à confessione, præsertim faciendâ, quos vel leuiter suspicantur aliquando sibi prodesse, vel obesse posse, vt cum vocabilibus, cum Magistro Novitiorum, cum Preposito, &c. Et ideo non possum hinc non apponere verba Fagundez, vbi supra, numero secundâ, ita asserentis. Potissima ratio, ob quam sacramentale sigillum tam inuolubiliter obligat, vt nullo modo eius notitia ad notitiam fori externi, & externorum actum deducatur, est, ne hoc diuinum Sacramentum quod à Christo Domino in salutem animarum institutum est, reddatur hominibus formidabile, & ideo fugiendum est omnino, quidquid illud onerosum, ac odiosum potest reddere. At nihil magis odiosum illud potest reddere hominibus, quam